

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Fkf.II.39/2025/12. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. június 18. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberrablás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék, mint fiatalok bíróságának 2024. november 20. napján kihirdetett 24.Fk.363/2024/28. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában **megváltoztatja**.

Terhelt1 I. rendű vádlott a 2 rb. emberrablás büntetettét [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett magánlaksértés vétségét [Btk. 221. § (1) bekezdés] és kiskorú veszélyeztetésének büntetettét [Btk. 208. § (1) bekezdés] visszaesőként, a társtettesként elkövetett rablás büntetettét [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont] különös visszaesőként követte el.

Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 6 (hat) évre súlyosítja.

Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével a 2023. február 25. napjától előzetes fogvatartásban lévő Terhelt1 I. rendű vádlottat 2 rendbeli emberrablás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 190. § (1) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett magánlaksértés vétségében [Btk. 221. § (1) bekezdés] és kiskorú veszélyeztetésének büntetében [Btk. 208. § (1) bekezdés], II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett magánlaksértés vétségében [Btk. 221. § (1) bekezdés] mondta ki bűnösnek.

[2] Ezért Terheltl I. rendű vádlottat, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 5 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetése ítélte, valamint 5 év időtartamra eltiltotta bármely olyan foglalkozás gyakorlásától, vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében 18. életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, kezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll. II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönfokozatban végrehajtandó, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte, megállapítva, hogy pártfogó felügyelet alatt áll. Elrendelte továbbá Terheltl I. rendű vádlott vonatkozásában a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 6.Bpk.156/2022/3. számú büntető végzésével kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés végrehajtását, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítéletet a vádlottak és védőik tudomásul vették, ellene az ügyészség jelentett be fellebbezést Terheltl I. rendű vádlott terhére a vele szemben kiszabott büntetés súlyosbítása végett. Az ügyészség a fellebbezésében előadta, hogy a bíróság a büntetés kiszabása szempontjából jelentőséggel bíró körülményeket döntően helytállóan vette figyelembe, ugyanakkor eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. Terheltl I. rendű vádlottat a kiskorú veszélyeztetésének büntetében is bűnösnek mondta ki a bíróság, ezért csekély enyhítő hatással bír az a tény, hogy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Továbbá a súlyosító körülmények száma, nyomatéka már olyan súlyú, hogy a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartalmának jelentős mértékű emelése szükséges és indokolt, a büntetési célok és a belső arányosság érvényesülése érdekében.

[4] Terheltl I. rendű vádlott vonatkozásában öt bűncselekmény halmazatát állapította meg a törvényszék, amely önmagában is többszörös halmazatnak minősül, továbbá a kiszabható szabadságvesztés büntetés tartalmát érintően szükséges rámutatni arra, hogy a halmazati szabályokra és a különös visszaeső minőségre tekintettel a legsúlyosabb büntetési tétel másfélszeresét kell ugyancsak a felével emelni (Kúria Bfv.I.1570/2016/7.), melynek eredményeként a büntetési tételkeret 2 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés büntetés, így pedig a középmérték 10 év szabadságvesztés büntetésben állapítható meg. Ebből kifolyólag Terheltl I. rendű vádlottal szemben kiszabott 5 év szabadságvesztés büntetés kirívóan enyhének tekinthető. Különös figyelemmel arra, hogy a többszörös halmazatban álló bűncselekményeket felfüggesztett szabadságvesztés és büntetőeljárás hatálya alatt állva, valamint ittas állapotban követte el. Terheltl I. rendű vádlott a különös visszaesői minőséget megalapozó elítéléseken is túl is volt már büntetve.

[5] A súlyosító körülményekkel szemben álló enyhítő körülménynek sem számukban, sem nyomatékukban nem értékelhetőek olyan súllyal, melyek a középmértéktől történő ilyen jelentős eltérést és törvényi minimumhoz közelebb álló tartalmú szabadságvesztés kiszabását indokoltá tenné, különösen arra figyelemmel, hogy elenyésző hatású az időmúlás, továbbá a kár megtérülte szintén csekély súllyal bír, mivel az a nyomozóhatóság intézkedésének, és nem Terheltl I. rendű vádlott magatartásának eredménye.

[6] Mindezekre figyelemmel Terheltl I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartalmának jelentős mértékű súlyosítása

indokolt azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés esetén annak mértéke középértéket meghaladó tartalmú legyen, továbbá szükséges az Terheltl I. rendű vádlott vonatkozásában szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtön fokozatra pontosítani, mivel a bíróság az emberrablás súlyosabban minősülő esetét nem állapította meg és egyéb olyan megállapítást sem tett, amely a fegyház fokozatú törvényi rendelkezés alkalmazását indokolná.

[7] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.365/2024/5. számú átiratában az ügyészség által Terheltl I. rendű vádlott terhére a büntetésének súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott abszolút, sem a Be. 609. § (1) bekezdésében írt súlyos relatív hibát ezért az ítélet érdemi felülbírálatának nincs akadálya. A bűncselekmények minősítése hibátlan, a jogi indokolás alapján egyértelműen nyomon követhető, hogy a vádlott mely konkrét cselekvőségével valósította meg a terhére megállapított emberrablás, rablás, magánlaksértés és kiskorú veszélyeztetése törvényi tényállását.

[8] Az elsőfokú bíróság a helyesen meghatározott büntetési tételkeret és középérték, továbbá a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülmények hiánytalan feltárása ellenére a megvalósított bűncselekmények tényleges tárgyi súlyát és a vádlott személyének társadalomra való személyességét nem megfelelően értékelte, ezáltal túlzottan enyhe büntetést szabott ki, mely nem szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célokat és a Btk. 80. § (1) bekezdés és (2) bekezdésben írt büntetés kiszabási elveknek sem felel meg. Helyes volt az ügyészi fellebbezés azon hivatkozása is, mely szerint Terheltl I. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata helyesen börtön. Az ítélet további rendelkezései – feltételes szabadságra bocsáthatóság, az őrizetben és letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása, felfüggesztett szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendelése, a lefoglalt dolog és a bünygyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések – a törvénynek megfelelnek.

[9] Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 606. § (1) bekezdés alapján történő megváltoztatását és Terheltl I. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetések súlyosbítását, azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

[10] A bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetések megváltoztatására irányult, ezért a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdés alapján tanácsulésen bírálta el azt figyelemmel arra, hogy a jogosultak nyilvános ülés tartását nem indítványozták (Be. 598.§ (5) bekezdés).

[11] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a korlátozott felülbírálatra figyelemmel a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdésében foglaltak szerint bírálta felül. Mindez azt jelenti, hogy a bejelentett jogorvoslat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be (mértékes fellebbezés), ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően. A Be. 590. § rendelkezésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik az ún. szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre abban az

esetben, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont]. Értelemszerűen a szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetőek meg.

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a korlátozott felülbírálatra tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[13] Az ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást perrendszerűen folytatta le, nem vétett ún. abszolút, az elsőfokú bíróság ítéletének szükségszerűen hatályon kívül helyezését eredményező eljárési szabálysértést [Be. 607. § (1) bekezdés, Be. 608. § (1) bekezdés] és nem észlelt az ítéltábla az előzőekben fel nem sorolt olyan eljárési szabálysértést, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, vagy a büntetés kiszabására [Be. 590. § (5a) bekezdés]. Ilyen eljárési hibára nem is történt hivatkozás.

[14] Kizárólag a kiszabott büntetés végett bejelentett fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes. A BED2019.B.20. döntés szerint amiben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálja, ez azonban érdemi változtatást nem eredményezhet [Be. 453. § (1) és (6) bekezdés, 583. § (3) bekezdés a) pontja, 590. § (3) bekezdés]. A tényálláshoz kötöttség ugyan teljes, azonban a közhitelesség és a valósághűség érdekében a nyilvánvaló leírási hibák módosítása nem mellőzhető.

[15] Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet a vádlott korábbi elítélése vonatkozásában pontatlan, melynek helyesbítését a korlátozott fellebbezés nem zárja ki. Ezért a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel az elsőfokú ítélet [4] bekezdésében a második elítélés adatait azt az alábbiak szerint pontosítja: a *Hajdúszoboszlói Járásbíróság* a 2016. április 11. napján kelt 1.B.45/2016/2. számú ítéletével, amely a Debreceni Törvényszék 2016. június 28. napján kelt 1.Bf.251/2026/5. számú határozatával emelkedett jogerőre, *rablás büntette miatt* 4 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltása mellékbüntetésre ítélte.

[16] Miként az ítéltábla utalt rá történeti tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálta, a határozatát az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásra alapította a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállásról az elsőfokú bíróságnak Terhelt I. rendű vádlott bűnösségére vont következtetése törvényes és a vádlott cselekményének jogi minősítése is kifogástalan [Be. 590. § (1) bekezdés c) pont].

[17] Az ítéltábla ugyanakkor megállapította, hogy Terheltl I. rendű vádlott vonatkozásában a visszaesői minőségek megjelölése a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pont és a 61/2008. BK vélemény 7. pontjában írtakra is figyelemmel korrigálandó, ugyanis bűnhalmazat esetén, ha a vádlott egy vagy több bűncselekményt eltérő minőségében követett el, egyértelműen utalni kell arra is, hogy különös visszaesői vagy más minősége melyik bűncselekménnyel kapcsolatos.

[18] Terheltl I. rendű vádlott a halmazatban lévő bűncselekmények közül kizárólag a rablás büntettét követte el különös visszaesőként [Btk. 369. §], míg az emberrablás büntettét, a magánlaksértés vétségét és a kiskorú veszélyeztetésének büntettét érintően kizárólag visszaesői minősége állapítható meg. Ennek a kiszabható büntetés mértékének meghatározása során, a Btk. 89. § és a Btk. 80. § (4) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel van jelentősége, mivel szabadságvesztés esetén a különös visszaesői minőséggel érintett bűncselekmény büntetési tételének a felső határa emelendő a felével, míg a visszaesői minőség a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelendő [56/2007. BK. vélemény II/1. pont]

[19] A pontosított visszaesői minőségre is figyelemmel megállapítható tehát, hogy a Terheltl I. rendű vádlott által társtettesként elkövetett rablás büntette büntetési tételének felső határát a Btk. 89. § (1) bekezdés alapján a felével emelni kell, így 12 évig terjedő szabadságvesztésre emelkedik. A halmazati büntetés Btk. 81. §-ában rögzített rendelkezései alapján Terheltl I. rendű vádlottal szemben ezért 2 évtől 18 évig terjedő szabadságvesztés szabható ki és a büntetés kiszabása során irányadó középérték 10 év [Btk. 80. § (2) bekezdés].

[20] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontja alapján vizsgálta a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, melynek során arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokon eljáró bíróság túlnyomó részt helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat az ítéltábla annyiban pontosította, illetve egészítette ki, hogy a kár megtérültét, kisebb nyomatékkal értékelte Terheltl I. rendű vádlott javára, mivel az tőle függetlenül, a nyomozóhatóság gyors fellépésének köszönhetően következett be, valamint a fellebbviteli főügyészséggel egyet értve a kiskorú gyermekek eltartásáról való gondoskodás, mint enyhítő körülmény súlyát csökkenti, hogy a bűncselekmények egy részét az akkor 16 éves nevelt fiával követte el. Az ítéltábla további súlyosító körülményként értékelte, hogy Terheltl I. rendű vádlott a bűncselekményeket büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[21] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék helytállóan választotta meg a joghátrányokat, ugyanakkor azok mértéke nem szolgálja kellően az általános és egyéni megelőzés elvét és nem felel meg az egyéniesítés követelményének, figyelemmel az elsőfokú ítéletben is rögzített Terheltl I. rendű vádlott személyiségére tett megállapításokra. Eszerint a vádlott megfelelő tartással nem rendelkező morális és jellembeli gyengeségekkel, énes beállítottsággal rendelkező antiszociális, agresszivitásra hajlamos személyiség. Ezért a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésnek és ehhez igazodóan közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartalmának felemelése indokolt.

[22] Helytállóan hivatkozott az ügyészség arra, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata helyesen börtön, figyelemmel arra, hogy a Btk. 37. § (2) bekezdés a)

pont ad) alpontja fegyház fokozatot az emberrablás súlyosabban minősülő esetei [Btk. 190. § (2)-(4) bekezdés] esetén teszi megállapíthatóvá (elsőfokú ítélet [60] bekezdés).

[23] A törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálati tárgyat képező új járulékos kérdésekről a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, a lefoglalt bűnjelről, a bűnügyi költségek viseléséről, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendeléséről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésébe foglalt intézkedés szükségessége nem merült fel.

[24] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezését a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, illetve 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság ítéletével, ezért a határozat ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel másodfellebbezésnek nincs helye.

Debrecen, 2025. június 18.

Dr. Elek Balázs sk. fk. a tanács elnöke, Dr. Sörös László sk. fk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. fk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék, mint a fiatalkorúak bíróságának 24.Fk.363/2024/28. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Fkf.II.39/2025/12. számú ítéletében írt változtatással a fellebbezéssel érintett Terhelt I. rendű vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. június 18.

Dr. Elek Balázs sk.

fk. a tanács elnöke